

Maastricht, 12 januari 2022

Betreft: Bijdrage stadsvisie (2) - SNAPPIE

Raadsleden,

Hierbij de tweede bijdrage van stichting Argus Buurtplatform aan een door de vertrokken portefeuille houder strak geregisseerde vorm van "burger-participatie" over de stadsvisie 2040. Een proces te vergelijken met de opvoering van een buurtopera voor UM-studenten op de Cruijfcourt in Wijckerpoort, Desondanks, verbonden met het verleden, vanuit onze ervaringen in het heden zoals bijvoorbeeld de berichtgeving over SAPPI-Maastricht, onze kijk op de toekomst van onze stad, waarvan hopelijk de aloude vestingmuren over 20 jaar ook niet blijken te zijn geleased door een eigenaar uit Singapore..

Nadat U, ondanks ons verzoek, besloot om de stadsronde over de stadsvisie 2040 digitaal te laten plaatsvinden, overigens i.t.t. de "geliefde" burgerbegroting (300 KEUR/2022).schrijft voormalig wethouder Heijnen over haar perspectief in haar afscheidsbrief:

"Burgerparticipatie kreeg een forse impuls met de eerste Maastrichtse kinderburgemeester, de uitreiking van de (eerste) jeugdlintjes en de start van de burgerbegroting. Samen, inwoners en politiek, plaveiden we de weg naar een Maastrichtse aanpak burgerparticipatie, die binnenkort wordt opgeleverd."

Met het vertrek van mevr. Heijnen moet echter zelfs de laatste ambtenaar m.b.t. burgerparticipatie, haar sociale innovatie, worden vervangen. Daarnaast staat het woord buurt(-organisatie) vrijwel niet in de verschillende delen van de concept stadsvisie, terwijl daar toch duidelijk om wordt gevraagd in de verschillende ingezonden stukken, bijv. Buurtbalans, en de dialoog (zie bijlagen). Uw college lijkt inderdaad onder de indruk van de alternatieve vorm van burgerlijke saamhorigheid in zuster-stad Chengdu, waarna ondergetekende al verwees tijdens de laatste bijeenkomst van buurtnetwerken.

Terugkijkend begrijpen we dat onze live-inbreng uw digitale show inderdaad zou hebben verstoord. Trajekt, een paar random, door een overijverige ambtenaar bijeengezochte, scholieren en een expat over "Maastricht vandaag" i.p.v. morgen. Voor iedereen aandacht. Visie ? Ach ja. Deze bijdrage legt verbanden met de voorliggende concept visie, uw visie ?, met ons perspectief op Maastricht vandaag, ontwikkelingen en bijbehorende visie.

"Uw" visie

"Samenwerken aan een gezonde en innovatieve stad met een hoge kwaliteit van leven voor iedereen" wie zou zich niet kunnen vinden in zo'n visie stelde het Centrummanagement terecht. Innovatie, gezond, kwaliteit en sociaal. Prachtige woorden voor grenzeloze fantasie/creativiteit.

De ambitie van Maastricht als Kennisstad mag volgens het Centrummanagement bijvoorbeeld uitdagender worden geformuleerd. "Zo zou Maastricht in 2040 nationaal en internationaal bekend moeten staan om haar innovatie, research & development en congressen op het gebied van gezondheid en alles wat daaraan verbonden is." [ingezonden stuk stadsvisie 2040]

Beseffen we ons echter wel dat we spreken over 2040 en Maastricht minder dan 130 KEUR inwoners kent ? Er letterlijk kennis-stad staat en geen EUregio i.s.m. Aachen University ? Inderdaad van de eerdere visies over onze regionale ontwikkeling komt helaas weinig terecht. Ondertussen groeit niet alleen de wereldbevolking aan de andere kant van onze planeet.

In uw zogenaamde SWOT-analyse vinden we specifieke invloeden van globalisering niet eens meer terug. Vergrijzing van de bevolking kent geen onderkende relatie, een risico, met mogelijk negatieve invloeden op het toerisme in de regio. Komen jongeren, zonder sentiment bij de verre bourgondische regio in het grensgebied, nog naar het heuvelland als de tijd beperkt is en het hooggebergte van de Himalayas lonken ? Kan het internationale bedrijfsleven zich permitteren om in de toekomstige "middle of nowhere" te vertoeven voor een congres? Wellicht een te romantisch vergezicht (!), dat tenminste enige overweging waard is.

Toerisme in Maastricht dat overigens in een recent verleden pas (gedeeltelijk) is ontstaan uit de laten we zeggen “zucht naar geestelijke verruiming”, waarbij we niet direct de de cultuur-snuivers bedoelen. Tot voor “kort” stonden onze nu zo gevierde rijksmonumenten leeg. Ze konden ons een (geen) zorg zijn.

Dat de Universiteit Maastricht ook wat dat betreft een zegening kan worden genoemd staat vast. Dat neemt niet weg dat we ons zorgen maken over de huidige groei van het grootste bedrijf uit de stad. Grootste onderneming nu DSM nog niet officieel is verhuisd. De ogenschijnlijk onbegrensde groei van de inmiddels welhaast leer-fabriek ook risico's met zijn meebrengt, waarover niet lijkt te mogen worden gesproken, Laat staan in kaart gebracht.

Het gaat daarbij niet alleen om de bedreiging de grote aantallen (buitenlandse) studenten voor het sociaal klimaat in de buurten, maar ook over de lange termijn risico's van het voortdurend toekennen van een belastingstroom (> 50 mln EUR/jaar) aan een groep jeugdigen die over het algemeen niet zullen bijdragen aan toegevoegd waarde voor de stad in de toekomst. Nederlandse middelen, die indirect, via de universiteit in onze stad, toegekend aan voornamelijk Europese studenten. Een onevenwichtige situatie, omdat Nederlandse jongeren in de EU netto veel minder ontvangen, terwijl belastinggeld n principe met oog op het algemeen belang, binnen land/regio/stad, moet worden besteed. Voor de visie is de vraag of/hoe gelden voor een gezonde toekomst van onze stad worden gebruikt zeker gerechtvaardigd. Daarbij vormt de kleinzielige/begrensde gedachtengang, zoals bij de tram dat het niet “ons geld” zou zijn, met zekerheid een onaanvaardbaar risico om de huidige groei-strategie te blijven rechtvaardigen en niet, zoals onze stad, eenduidig, te kiezen voor kwaliteit i.p.v. kwantiteit. Bovendien lijkt de huidige, ondernemende, weg niet aan te sluiten bij de uitgangspunten van de juist door de universiteit gepredikte SDGs.

(Ontspannen) & Onbegrensd

Argus Buurtplatform heeft sinds jaar en dag een nauwe band met de verschillende studentenverenigingen en spreekt regelmatig studenten in de stad. Vanuit ons perspectief, jong-volwassenen/buurt-organisatie (zie ook inleiding schrijven) lijken we als volwassenen wel kinderen die steeds langer lijken te moeten worden opgevoed. Een academische opleiding zou daarentegen de omstandigheden moeten scheppen waarbinnen zelf (-standig) denken wordt ontwikkeld. Gezond verstand gewenst blijft. Mentale gezondheid met onderscheidend vermogen tussen gedrags-) beïnvloeding en feitelijkheden. Dat geeft ontspanning.

De complexiteit van een opdracht om te komen tot een visie voor 2040 maakt het bovendien belangrijk om ieder's geluiden aandachtig op te nemen. Tunnel-visie wordt dan een vorm van arrogantie. Vooral als die gepresenteerde tunnel-visie grote groepen inwoners buiten spel zet en tegelijkertijd als uitgangspunt, zoals aangegeven in het nog geldende coalitieakkoord onbegrensd blijkt. Of wellicht moeten we zeggen statenloos. De voordelen van de Nederlandse (rechts)staat gebruikend, in de Europese ruimte alvast toe werkend naar.....wat eigenlijk ?

Waarom wilt U een stadsvisie 2040 ? Gaat het werkelijk om de toekomst van onze stad ? Of gebruikt U een andere definitie ?

We vroegen in onze bijdrage om te reageren op de daadwerkelijke activiteiten van WOM Belvedere B.V, die oorspronkelijk (2003) de nu zeer noodzakelijke woningen (>4000) zou ontwikkelen. Er zijn meer voorbeelden van veranderende definitie dicht bij (ons) huis. Bij de ontwikkeling van De Beyart wordt nu niet gesproken van een openbaar park, maar een aaneensluiting van tuinen, omdat de gemeente onmogelijke voorwaarden zou stellen aan de ooit aan de vorige eigenaren geschonken openbaar toegankelijke oase in het centrum van de stad.

Uw hotelbeleid voorziet in een uitzondering voor 5-sterren plus hotel(s), maar nu er moet worden getoetst blijkt de definitie/classificatie van zo'n hotel niet meer voor handen en dekt de benaming een lege huls. De bestemming van de terreinen rond de Health Campus in Randwijck is kantoren. Tijdens een stadsronde over de toekomstige woningbouw voor studenten, een soort grondstof magazijnen voor de leerfabriek, in de Tapijn een paar jaar geleden sprak de directeur van Maasvallei nog dat hij alleen wilde participeren als er een goed bestemmingsplan voor de gronden zou komen. Nu lezen we in de media “Woningcorporatie Maasvallei bezorgt Maastricht 350 extra woningen. De extra woningen, bestaan voor een groot deel uit een al eerder aangekondigd studentencomplex in Randwijk. Voor Maasvallei is een randvoorwaarde dat de openbare ruimte in de kantorenwijk verbeterd. Gelukkig heeft het MECC nu een restaurant.’ [De Limburger, 30 dec 2021]

Onbegrensd ! In het woordgebruik. U, de gemeenteraad, bent verantwoordelijk voor de openbare ruimte c.q. het bestemming. Het gaat daarbij niet om tijdelijke randvoorwaarden, maar je kunt het wel zo definiëren en de BV, in hun winstbejag, laten doen wat het wil. We wensen iedereen alle ruimte. Tegelijkertijd zij de spelregels er voor iedereen. U, volksvertegenwoordigers mag regels stellen. Niet weggijken. Hopelijk blijft U zich daarbij bewust van de feiten en verwaarloost uw taken niet verder meer. Sociale constructie aan een utopie zonder de mening van georganiseerde burgers/inwoners in ogenschouw te nemen is naar onze overtuiging niet alleen onnodig arrogant, maar bovendien in strijd met onze, in wetgeving over participatie verankerde, burgerrechten.

Onze visie

Thema	Maastricht	Nederland
Eenzaamheid	50,3%	46,6%
Beroep op zorg en ondersteuning sociaal domein	21,2%	20%
Beroep op jeugdhulp	14,9%	10,6%
Beroep op wijkverpleging	4,5%	3,4%
Kinderen met risico op onderwijsachterstand	18%	15%
Werkloosheid	4,8%	3,8%
Kinderen in een bijstandsgesin	9%	6%
Arbeidsparticipatiegraad	58,6%	67,7%

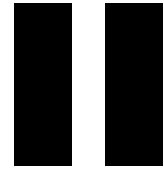
Argus Buurtplatform kan geen goed gevoel voor de ontwikkelingen in onze buurt worden ontzegd. Door pro-actie, kunstzinnige, aanpak van de leegstand in combinatie met samenwerking met de gemeente bij de bestrijding van de negatieve gevolgen van het drugstoerisme werd het Statenkwartier aantrekkelijk. Zo aantrekkelijk dat zelfs vrijwel al het gemeentelijk maatschappelijk vastgoed in de binnenstad inmiddels is verkocht/verkwanselt en we onze inzet in de zorg door gebrek aan huisvesting moesten staken. Niemand had verwacht dat, nu na 2 jaar Covid, ons buurtplan PLAN-B zo snel zo actueel zou blijken. Jammer, maar als de overheid niet thuis geeft, moeten we ons-zelf weer organiseren zoals voor de jaren vijftig van de vorige eeuw gebruikelijk was. Praktisch doen wat we, zelf, kunnen voor elkaar.

Sinds 2017, toen de heer Alfons de Laat ons als adviseur kwam versterken, komen theorie en praktijk van zelf-organisatie bij ons samen. Hij reisde in 2006 met het UNI-MERIT naar Beijing om zijn concept onderzoeksraamwerk over innovatie en macht te presenteren en nam in 2007 deel aan het team van prof Snitka dat in opdracht van het ministerie van Economische Zaken van Litouwen een zogenaamde foresight voor het land moest maken.

Toentertijd speelden dat team al met de gedachte dat we mogelijk door de toenemende complexiteit in een geglobaliseerde wereld te maken hebben met de eindfase van ons huidige wereldbeeld. Prof. Snitka, expert op het gebied van de nano-technologie, sprak van de grenzen aan technologische ontwikkeling rond 2020 en voorspelde dat er dan sociale doorbraken noodzakelijk zouden worden om tot een nieuw baanbrekend perspectief te kunnen komen. De zogenaamde sociaal-technologische convergentie. Een nieuw sociaal klimaat waarvan onze onrust over het klimaat een terechte voorbode is.

Bij onderzoek en visie-opdracht vormde de gezette toon van machtige wetenschappelijke instituten m.b.t. verdeling van EU-gelden een drijfveer. Innovatie hoeft geen vooruitgang te betekenen of bij te dragen aan overlevingskansen op de langere termijn en speelt zich altijd of in zijn/haar sociale context van bestaande machtsverhoudingen. Sociale innovatie in Maastricht heeft vrijwilligerswerk in en door buurten over de afgelopen jaren doen sterven en plaats laten maken voor professionals van "buiten", waartegen vertegenwoordigers van buurten in 2017 nog hevige kritiek uitten. De luxe van het uitbesteden van werk blijkt nog steeds van invloed op de eigen weerbaarheid. Het vermogen om burgerrechten te doen gelden.

Wij verzoeken U dan ook om de pauze-knop nu in te drukken, het gaat immers om een visie voor 2040, die door zoveel mogelijk stadsgenoten moet worden gedragen, WijMaastricht, en zorgvuldig te controleren op het gepresenteerde toekomstbeeld niet wordt vertroebeld door een te rooskleurige bril, oftewel onze blinde vlek in het mechanistische wereldbeeld dat EUropa rijkdom heeft gebracht. Onze wereld blijkt wellicht niet top-down te besturen, als bijv. een computer, maar vooral afhankelijk van natuurlijke bottom-up bewegelijkheid. Alhoewel mogelijk vanuit de beste intenties, het welzijn voor iedereen, is daarbij vooral de eenzijdige communicatie door de zogenaamde vrije pers "wonderbaarlijk".

Natuurlijk kunnen we onze stelling ook onderbouwen en doen dat hier graag met actuele feitelijkheden over een drietal multinationale ondernemingen: SAPPI, DSM en UM.

Sappi Maastricht verkocht in 2003 het toen al gekraakt en langdurig leegstaande Landbouwbelang (6 mln EUR). In 2021 verkocht het een klein gedeelte van het terrein (zuid) en kreeg 2,3 mln EUR om daartoe aanpassingen aan de fabriek te kunnen doen. Nu weten we dat SAPPI de 170 jaar oude papier-fabriek wil verkopen. In de media staat dat "de situatie kan worden vergeleken met een winkel in de stokstraat die moet opboksen tegen de concurrentie. Daarnaast heeft de fabriek zelf geen pulp-fabriek." Feiten zijn dat SAPPI de grootste verwerker van zogenaamd wood-free papier in de wereld is en een pulp-fabriek in Lanaken heeft. Wood-free is, zie wikipedia, een misleidend woord. De meest gebruikte grondstof is hout....dat natuurlijk niet zoals in Oostenrijk of Scandinavië rijkelijk aanwezig is. Feit is ook dat de zogenaamde PM6-machine uit 1962 stamt en qua capaciteit een van de grootste in de wereld is.

We respecteren de ruimte voor keuze-vrijheid van de holding met > 4 miljard EUR omzet/jaar, maar begrijpen niet waarom onze burens niet fatsoenlijk worden ingelicht over het perspectief van de fabriek die mede aan de wieg stond van de industrialisatie in Maastricht en dus Nederland. Het internet heeft de markt van papier bewogen....woningbouw op die kostbare grond lijkt een aantrekkelijk perspectief. Zeker nu recente investeringen in de productie zijn "verzacht" met gemeenschapsgeld en stoppen met produceren eigenlijk ook voldoet aan het criterium van duurzamer maken...vastgoed-ontwikkelaars houden van mooie woorden !

Dutch State Mines (DSM) ontsprong de dans die precies 70-jaar geleden met de oprichting van de Europese Gemeenschap van Kolen en Staal begon door zich met behulp van het Groningse gas te specialiseren in de ook sterk vervuilende petro-chemie. Technologisch eigenlijk een toen moderne stap in dezelfde richting: productie d.m.v. het samenvoegen c.q. splitsen van voortdurend kleinere deeltjes als alternatief voor Zuid-Limburg, dat op moderne wijze maar relatief duur steenkool won. Nu de gaskraan wordt dichtgedraaid, de afhankelijkheid van het dure gas uit het buitenland (lees Putin) onafwendbaar lijkt, investeert DSM vooral buiten de EU in voeding voor mens en dier onder het motto: 'brighter science, brighter living.' Chemie verwordt tot bio-technologie en gezondheid nu de materialen-tak van het bedrijf te koop staat. Het Europese aandeel in zowel omzet als productie verwatert onder de wereldwijde ontwikkelingen opgestuwd rond de Grote Oceaan.

De multinationale onderneming maakt daarbij keuzes ten koste van onze partner-gemeente Heerlen in de EUregio en het woongenot aan, vanuit ons perspectief, de andere kant van de Wilhelmina-brug. Een kantoor voor 400-700 mensen van een multinational aan een druk kruispunt in een woonwijk ? Wie gaat de noodzakelijke aanpassingen aan de verkeersstroom betalen ? Positief is natuurlijk dat ondernemend Wijck er dagelijks business- klanten bij krijgt, maar gaat het hier gezien het bovenstaande niet om een symbolisch "hoofdkwartier" in belastingparadijs Nederland ? Of bestaat er wellicht nu wel een vorm van commitment voor de langere termijn, terwijl de concern-leiding sinds de verkoop van het staatsaandeel rond de eeuwwisseling voortdurend door anonieme aandeelhouders op haar korte termijn resultaten wordt afgerekend? Terecht heeft Milieu defensie DSM gewezen op haar verplichtingen m.b.t. klimaat en zouden wij graag zien dat, net zoals voor SAPPI, een onafhankelijke nul-meting m.b.t. uitstoot in de Maas wordt gedaan. De vervuiler betaalt. Zolang dat (juridisch) nog kan. Beschreven ontwikkelingen, wellicht in combinatie met opgedane Brightland-ervaringen, drijven DSM en de Universiteit Maastricht (UM) op natuurlijke wijze in elkaars armen. Ook de UMaastricht kent haar voorspoed in de sluiting van de Nederlandse mijnen in de EUregio. Logisch, gezien hun industriële achtergrond, dat de (hoofdrol-)spelers op wereldtoneel zich nu, wellicht zuiver uit schuldgevoel, lijken te richten op het klimaat op "onze" planeet. Daarbij is de UM instrumenteel. De jongs, ondernemende, universiteit heeft een

samenwerkingsverband met de Verenigde Naties, dat zo blijkt ook uit de SGDs, publiek-private samenwerking als middel ziet om de voormalige volkerenbond nieuw leven in te blazen. Het UNI-MERIT ontstond toen de wetenschap de te creëren randvoorwaarden voor innovatie als scheppende kracht leek te doorgronden. Kern-begrippen: ondernemerschap en vrije markt. Jonge mede-mensen worden nu in Maastricht gevormd om een rol bij de wereldwijde coördinatie in dienst van de mensheid te kunnen verwezenlijken. Een idealistisch ultieme vorm van productie (lees industrialisatie): sociale constructie. Van SAPPI Maastricht tot UM: 170 jaar geleidelijke vooruitgang, maar ook bomen groeien in de reali-tijd niet tot in de hemel ! Mogelijk op papier....

SMART Statenkwartier

Staat onze toren van Babylon, na de stadsmuren, op omvallen ?

Wij staren ons niet blind op Moneyland en zien ook de alsmaar groter wordende negatieve gevolgen van het telraam waardoor we naar de ons omringende omgeving, de wereld, kijken. Macro-economie kent andere wetmatigheden dan hetgeen op micro-niveau zichtbaar/voelbaar. Dat geldt ook in de nano-technologie of de natuurkunde. Klassieke natuurkunde staat op gespannen voet met de kwantum-natuurkunde. Het fundamentele onderwerp van de regionaal gewenste Einstein-telescoop, die met zekerheid tientallen jaren nog geen praktische bijdrage zal leveren aan het thema “gezondheid” in onze stad, maar daadwerkelijk voor een enorme economische boost kan zorgen tegen nog indrukwekkender kosten voor EU rekening. ASML werkt overigens op het grensgebied van de zogenaamde bottom-up en top-down nanotechnologie, maar Zuid-Limburg is traditioneel zeker geen brainport.

Met Argus-ogen zien we in uw beleidsdocumenten steeds meer EU/VN-terminologie opduiken met bijbehorende metingen. Relatief gezien mogen we in Maastricht dan wellicht op vele indicatoren hoog scores, maar wie is er eigenlijk bij gebaat om Maastricht te (gaan) vergelijken met steden wereldwijd ? Dat kan, naast werk voor het UM en partners, voorlopig, alleen maar bijdragen aan hoogmoedige luiheid of een angstcultuur. Zo leren ons ook de EU-ervaringen. We blijken elkaar, nadat we al voor de toetreding van Midden Europa in 2004 zijn begonnen met meten, nog nauwelijks te kennen. Kwalitatief natuurlijk.

Hopelijk vindt U ook op basis van de huidige concept-stadsvisie in de aankomende jaren ruimte om onze buurt te laten experimenteren met alternatieven voor zogenaamde SMART-technologie voor een stad. Wij stellen ons, op zoek naar een alternatieve balans tussen technologie en sociaal leven, de vraag of het effect van bijvoorbeeld kostbare camera's, bediend door “buitenstaanders” niet ook, welhaast, ouderwets kan worden bereikt in combinatie met zelf-organisatie in de buurt ? Alternatieven met, uiteraard, een vergelijkbaar kostenplaatje.

Hoe dan ook, zullen we zelfstandig, samen als burens, op vrijwillige basis betekenis blijven geven aan onze ervaringen. Bewust van onze rijke historie, gevoelig voor het hier & nu met verantwoordelijke blik vooruit kijkend. In dat kader beraden we ons nu, tegen de achtergrond van de ontwikkelingen m.b.t. de zogenaamde bestuurscultuur, hoe we na de aankomende gemeenteraadsverkiezingen onze stem wijzer kunnen gebruiken. 120 jaar geleden liep het Statenkwartier voorop in de strijd om de rechten voor arbeiders. De inzet was een wereldrevolutie, waarbij de rol van staten/landen zou zijn uitgespeeld. Nu lijkt er, omgekeerd, een stille ook wereldomvattende revolutie aan de gang, waarbij de rol van traditionele democratische rechtsstaten wederom op het spel staat. Natuurlijk met een waakzaam Statenkwartier dat de doorslaggevende rol van burens, hun saamhorigheid, voor de leefbaarheid van de eigen buurt zal blijven verdedigen.

Bij voorbaat dank voor uw omdenken/kantelen.
Met vriendelijke groet,

Maria Stelten
namens Argus Buurtplatform

bijlage: beeldmateriaal uit presentatie over stadsdialoog. zie ook bijlagen stadsvisie 2040.

- 7. **Wijkkracht benutten** (p.4)
- 8. **Koester je kracht** (p.5)
- 9. **Bereikbaarheid** (p.4)
- 10. **Hoe werkt de aanhoud?** (p.6)
- 11. **Betrokkenheid jongeren** (p.4)
- 12. **Verbinden van mensen in de stad** (p.4)
- 13. **Samen verantwoordelijk; burgers & gemeente** (p.7)
- 14. **Stag & diverse buurten** (p.7)
- 15. **Verbinding in de buurt**

3

FOCUS: DURVEN KIEZEN & VOLHOUDEN

“GEZONDE” stad

- Pariteit van leven
- Kwaliteit van werk
- “Waste” area

→ **Wat is er nodig?**

- Oudstege en hetel van een goede stad
- Arbeidsloos
- Ambiguïteit in markten
- Verandering
- Gelijkheid

Beleidskracht bij de burger

- Laat dit de nieuwe traditie worden

→ **Wat is er nodig?**

- Zelfbestuur
- Oudstege groep
- Vrijheid van keuzes
- Samenwerking

Streefvisie op verandering

- Plan van aanpak

*** Ook te lezen door deze twee cycli te lezen ***

8

KOESTER JE KRACHT

Vrijluben omzien verdeeld over de stad

- Iedereen krijgt kans, doet mee, participeert

→ **Wat is er nodig?**

- Ruimte in tijd
- Voorstellen in veld
- Vrijheid van keuzes
- Faciliteit van de gemeente
- Verbinding van de wijken
- Oversteking voor de organisatie

Samenwerkingsverbanden:

- Opgave van de stad
- Vrijheid van keuzes voor iedereen

Interactie stimuleren in de wijk

- Ziek en ouder verbinding
- Iedereen doet mee
- Iedereen in het proces van de wijk

→ **Wat is er nodig?**

- Actieve deelname van alle inwoners, acties

Overwerkingsverbanden:

- Opgave van de stad
- Vrijheid van keuzes, politiek, gemeente, etc.

SAMEN VERANTWOORDELIJK; BURGERS & GEMEENTE

Werkten vanuit de wijk te plaats van kantoor

Overwerkingsverbanden:

- Opgave van de stad
- Vrijheid van keuzes, politiek, gemeente, etc.

→ **Wat is er nodig?**

- Overwerkingsverbanden
- Samenwerking
- Vrijheid van keuzes
- Samenwerking
- Samenwerking
- Samenwerking
- Samenwerking